

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 24 sierpnia 2023 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron

sprawy z wniosku obrońcy S. T. z dnia 23 listopada 2021 roku

o wyłączenie SSN A. B. i SSN M. S. od udziału w sprawie

o sygn. V KK 420/23

na podstawie art. 41a k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł :

wniosek o wyłączenie SSN A. B. i SSN

M. S. od udziału w sprawie pozostawić bez

rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 listopada 2021 roku obrońca skazanego S. T. wniósł o wyłączenie SSN A. B. i SSN M. S. od udziału w sprawie o sygn. akt V KK 420/22. W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazał na argumenty natury systemowej, związane z ukształtowaniem Krajowej Rady Sądownictwa przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Wniosek ten został już dwukrotnie pozostawiony przez Sąd Najwyższy bez rozpoznania – postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2022 roku, sygn. V KO 23/22 oraz postanowieniem z dnia 29 grudnia 2022 roku, sygn. I NWW 149/21. Wniosek ten rozpoznawany był dwukrotnie wskutek dwukrotnego (w odstępie rocznym)

złożenia go przez obrońcę w Sądzie Najwyższym i przyjęcia odrębnych podstaw jego rozpoznawania. W pierwszym przypadku, orzekając w Izbie Karnej stwierdzono, iż wniosek o wyłączenie oparty o art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. nie może być rozpoznany ponieważ dotyczy sędziów nie będących w czasie orzekania sędziami składu orzekającego w sprawie V KK 420/20, w drugim zaś przyjęto, w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, iż wniosek ten nie spełnia warunków formalnych wniosku, o którym mowa w art. 26 § 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym (dalej uSN).

Następnie, pismem z dnia 23 listopada 2022 roku obrońca złożył ponowny wniosek, z identycznym uzasadnieniem jak wniosek wcześniejszy, żądając wyłączenia od udziału w sprawie sędziów Sądu Najwyższego A. B., P. K. i R.W. Postanowieniem z dnia 28 marca 2023 roku, sygn. akt V KK 420/20 (KRI 153), Sąd Najwyższy pozostawił wniosek obrońcy S. T. o wyłączenie od udziału w sprawie SSN A. B., SSN R. W. i SSN P. K. bez rozpoznania. Wskazaną przyczyną była jego niedopuszczalność, motywowana względami natury systemowej, uniemożliwiającymi rozpoznanie wniosku na ówczesnym etapie postępowania.

W aktualnym stanie sprawy, podobnie jak podczas orzekania przez Sąd Najwyższy w przedmiocie wyłączenia w dniu 28 marca 2023 roku, w składzie orzekającym sprawy V KK 420/20 nadal znajdują się sędziowie Sądu Najwyższego P. K., A. B. i R.W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W zaistniałym układzie procesowym wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego A. B. i M. S. należało pozostawić bez rozpoznania.

Jak wcześniej wspomniano, rozpoznawany aktualnie wniosek był już wcześniej przedmiotem rozstrzygnięć Sądu Najwyższego, jednak w pierwszym chronologicznie postanowieniu sędziowie nim objęci nie byli członkami składu orzekającego, co spowodowało dezaktualizację wniosku, zaś w drugim – badanie Sądu Najwyższego zakończyło się na stwierdzeniu braków formalnych rozważanych w kontekście art. 26 § 3 uSN. Pomimo więc wcześniejszego

rozpoznawania przedmiotowego wniosku, należało podjąć co do niego decyzję procesową.

Dodatkowo, rozpoznając kolejny wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego A. B., P. K. i R. W., postanowieniem z dnia 28 marca 2023 roku pozostawiono bez rozpoznania, uznając za niedopuszczalny z mocy ustawy. W zakresie zatem SSN A. B. wniosek ten zawierał argumentację tożsamą, co rozpoznawany obecnie. Tymczasem **zgodnie z treścią art. 41a k.p.k. wniosek o wyłączenie sędziego oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek wcześniej rozpoznany pozostawia się bez rozpoznania. Wykładnia tego przepisu nie pozostawia wątpliwości, iż nie jest możliwe ponowne rozpoznanie wniosku opartego na tych samych podstawach, choćby jego „rozpoznanie” polegało na „pozostawieniu go bez rozpoznania” z przyczyn innych niż wyłącznie formalne.** Tym samym w zaistniałym układzie procesowym wniosek o wyłączenie SSN A. B. należało z tego właśnie powodu pozostawić bez rozpoznania.

Podobnie nie mógł zostać aktualnie rozpoznany wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego M. S. W aktualnym stanie sprawy w składzie orzekającym w sprawie V KK 420/20 znajdują się SSN P. K., SSN A. B. i SSN R. W. Jest oczywistym, że analiza przepisów art. 40 i art. 41 k.k. prowadzi do wniosku, że wyłączony od udziału w sprawie może być tylko ten sędzia, który został wyznaczony do jej rozpoznania. Powyższe stanowisko znajduje oparcie choćby w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., V KK 195/04 (OSNiK 2005 r., z. 1, poz. 5).

Przypomnieć więc należy, iż ten sam wniosek, dotyczący tego samego sędziego, oparty na tych samej argumentacji, został już rozpoznany przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2022 roku, sygn. V KO 23/22. Skoro więc sędzia Sądu Najwyższego M. S. wciąż nie zasiada w składzie orzekającym, to wniosek o jego wyłączenia od udziału w sprawie, w której nie orzeka, należało pozostawić bez rozpoznania, z uwagi na jego wcześniejsze prawomocne rozpoznanie.

(M.R.)

[f.n]